

Som moltes, caminem unides!

- El Servicio de Igualdad de Oportunidades de Mujeres y Hombres conmemora la primera década del Ciclo Mujer y Cine
- La cultura celebra el centenario de la novelista, dramaturga, guionista y cineasta francesa Marguerite Duras

RECURSOS PARA LAS VÍCTIMAS DE LA VIOLENCIA DE GÉNERO EN CASTELLÓN

SERVICIO DE IGUALDAD DE OPORTUNIDADES DEL EXCMO. AYUNTAMIENTO DE CASTELLÓN DE LA PLANA

PASEO RIBALTA 21, ENTLO. A **964 251 979 / 964 355 322**
 Prevención de violencia de género. igualdad@castello.es
 Educación en Igualdad. www.castello.es
 Participación comunitaria en Igualdad
 Atención psicológica, jurídica y social.
 Horario: lunes a viernes de 9-14 h.
 Tardes: martes y jueves de 15-17 h. EXCEPTO VERANO

CENTRO MUJER 24 HORAS, DE LA DIRECCIÓN GENERAL DE FAMILIA Y MUJER DE LA CONSELLERIA DE BIENESTAR SOCIAL Y JUSTICIA

C/ MAYOR Nº 2 - 5º **900 580 888**
 Atención psicosocial y jurídica a mujeres víctimas de malos tratos.
 Horario: 24 horas www.gva.es

OFICINA DE ATENCIÓN A LAS VÍCTIMAS DEL DELITO

CIUDAD DE LA JUSTICIA **964 621 687**
 BULEVAR BLASCO IBÁÑEZ S/N, PLANTA BAJA
 Atención protección a víctimas del delito, redacción de denuncias, información, acompañamiento.
 Horario: de lunes a viernes, 9-14 h. avd_cas@gva.es - www.gva.es

TELÉFONO DE EMERGENCIA DEL MINISTERIO DE SANIDAD, POLÍTICA SOCIAL E IGUALDAD

016
TELÉFONO DE EMERGENCIA 112

POLICÍA NACIONAL, SERVICIO DE ATENCIÓN A LA FAMILIA, SAF

COMISARÍA PROVINCIAL DE CASTELLÓN **964 469 500 / 091**
 C/ RÍO SELLA, 5 www.policianacional.com
 Atención a víctimas, presentación de denuncias...
 Horario: 24 horas - SAF: de lunes a viernes, 9-21 h.

POLICÍA LOCAL, UNIDAD DE VIOLENCIA DOMÉSTICA, UVIDO

CENTRAL DE POLICÍA LOCAL DE CASTELLÓN **092 / 964 354 000**
 CUADRA TERCERA, PARTIDA BOVALAR
 Urgencias: Horario, 24 horas

SERVICIOS SOCIALES: LUNES A VIERNES DE 9 A 14 H.

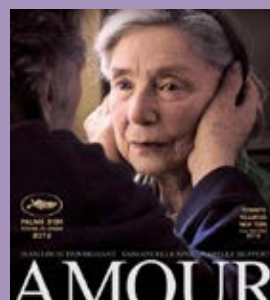
CENTRALES	COLÓN, 38-A	964 355 100
NORTE	HISTORIADOR ESCOLANO, 28 BAJO	964 247 600
OESTE	PL. URBAN, BL. 1	964 251 689
GRAO	FORADÀ, 8	964 281 368 / 964 283 840
ESTE	MARQUÉS DE LA ENSENADA, 10	964 224 005
SUR	CANTÓ DE CASTALIA, 21	964 244 584

EN ESTA EDICIÓN

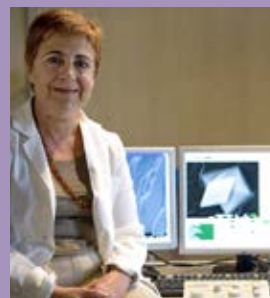
Más de 2.000 mujeres participan en la X Cursa de la Dona
Páginas 6 y 7

El Servicio de Igualdad conmemora diez años del Ciclo Mujer y Cine
Página 12

Un proyecto recupera a las mujeres que han hecho historia en la UJI
Páginas 13 y 14

Marguerite Duras, cien años de la escritora más relevante del siglo XX
Página 17

AYUNTAMIENTO **CASTELLÓN**
 Pasión x Igualdad

Adreça: Passeig Ribalta, 21, entl. A
 Tel. 964 25 19 79
igualdad@castello.es

Realització: Servei d'Igualtat
Promou i Coordina: Regidoria d'Igualtat d'Oportunitats entre Dones i Homes

DÍA INTERNACIONAL DE LAS MUJERES

Consignas violetas para celebrar el 8 de Marzo

Carmen Borrull Tellols fue nombrada Mujer del Año 2014 en un acto muy emotivo celebrado en el salón de plenos del Ayuntamiento de Castellón

El Día Internacional de las Mujeres, 8 de Marzo, volvió a hacerse un hueco obligado en la agenda del Ayuntamiento de Castellón. Obligado porque las mujeres -que conforman más del 50 por cien de la población mundial- siguen sin poder acceder a las mismas oportunidades vitales que los hombres. Un hecho que, desgraciadamente, se ha agravado con la crisis.

Sin embargo, al echar la vista atrás queda la satisfacción de lo mucho que se ha conseguido, gracias a mujeres como Carmen Borrull Tellols, que recibió la distinción de Mujer del Año 2014 en la conmemoración que tuvo lugar en el salón de Plenos del Ayuntamiento.

Carmen comenzó su carrera en el teatro popular entrando a formar parte del grupo fundado por su padre y a los nueve años actuaba como extra en una compañía profesional. Más tarde pasó a formar parte del grupo de teatro 'Castalia', donde ha desarrollado su trayecto-

ria profesional. Durante casi ocho décadas esta castellonense ha estado subida a las tablas, incluso en épocas donde ser actriz no estaba tan bien visto como en la actualidad.

Gracias a mujeres como ella, que supieron romper barreras, hoy en días las mujeres pueden acceder a la carrera de la interpretación sin mayor cuestionamiento moral.

CONCURSO DE RELATOS

Durante el acto, también se libraron los premios del Concurso de Relatos de Mujeres, que en esta edición recayeron sobre Aida Rodríguez Agraso, con su obra "Las Cartas sobre la mesa" y Elena Abolafia Cabrera, con "El cerrojo de ceniza".

DÍA INTERNACIONAL DE LAS MUJERES

Las asociaciones de mujeres toman la palabra

Las mujeres de 8 de Marzo se reunieron en una comida

La asociación Aula Debate distinguió a Pilar García

Las entidades de la ciudad de Castellón conmemoran el 8 de Marzo con diferentes propuestas en una jornada reivindicativa y festiva

Las asociaciones de mujeres de Castellón organizaron sus propias actividades para conmemorar el Día Internacional de las Mujeres. Así, las socias de la Asociación de Mujeres de San Lorenzo trabajaron durante semanas para elaborar velas y platos pintados a mano con el objetivo de venderlos en la Feria Alternativa que se inaugura coincidiendo con la celebración de las Fiestas de la Magdalena. Un trabajo que, según Andrea

Rodríguez, coordinadora de actividades de la entidad, "fomenta su autoestima y autonomía".

Las mujeres que conforman Adona't organizaron una exposición audiovisual bajo el título "Dones al límit. Resiliència i fortalesa", en el Museu de Belles Arts. Por su parte, las socias de 8 de Marzo celebraron la tradicional comida de hermandad en la que realizaron un repaso a su histórica trayectoria.

Pero, sin duda, una de las propuestas más emotivas fue la distinción que otorgó la Asociación de Mujeres Aula Debate -que cada año distingue a una mujer- a Pilar García Campos, presidenta de la Asociación de Mujeres 8 de Marzo. El acto unió a las socias de ambas entidades en una jornada muy emotiva.

Las mujeres de San Lorenzo elaboraron velas artesanales

Adona't organizó una exposición en el Museu de Belles Arts

FORMACIÓN EN IGUALDAD

Natación reivindicativa

Las nadadoras del Club Mediterrani Sincro de Castellón se sumaron a los actos conmemorativos del 8 de Marzo con una exhibición y participaron en una jornada formativa sobre igualdad

Más de 40 nadadoras del Club Mediterrani Sincro participaron en la sesión formativa sobre igualdad de oportunidades de mujeres y hombres y violencia de género que ofreció una técnica del Servicio de Igualdad en la Piscina Olímpica Gaetà Huguet.

La formación fue la antesala de la exhibición que realizaron las jóvenes nadadoras bajo el lema *Mójate por la Igualdad* y que quisieron dedicar a la asociación de mujeres víctimas de violencia de género Afavir.

Pero las niñas y jóvenes que conforman el equipo de sincronizada quisieron que el acto tuviera un contenido más allá del deportivo y lo dedicarán a todas las víctimas de violencia de género, representadas en esta jornada por la asociación Afavir.

Durante la formación se propusieron distintas reflexiones como la distinta valoración que realiza la sociedad sobre hombres y mujeres deportistas. Las nadadoras de sincroni-

zada entrenan a diario, alrededor de cuatro horas al día. Y hasta hace poco, apenas tenían espacio en los informativos, en los que los deportes masculinos copan más del 90% de la programación. Es un esfuerzo considerable y poca la recompensa más allá de la personal.

También se alertó a estas jóvenes promesas sobre los noviazgos violentos. Se desmontaron los falsos mitos del amor romántico como la media naranja o que en nombre del amor todo es válido como el control y renunciar a lo que tú más deseas. Es importante formar y sensibilizar a estas jóvenes en la adolescencia cuando se dan las primeras relaciones para que sepan cuáles son las señales de alerta que les deben dar pistas sobre una relación tóxica. Asimismo, se reflexionó sobre la idea de que los celos no son una señal de amor, sino de control.

SENSIBILIZACIÓN

X Cursa de la Dona

Más de 2.000 mujeres de distintas edades se dieron cita en la plaza Mayor para demostrar un año más que “Som moltes, caminem unides”

La concejala de Igualdad del Ayuntamiento de Castellón, Carmen Querol, mostró su satisfacción por el “éxito rotundo” de la X Cursa de la Dona organizada por el Servicio de Igualdad de Oportunidades de Mujeres y Hombres, en la que participaron alrededor de 2.200 castellonenses. “Se ha batido el récord de esta convocatoria reivindicativa a favor de la igualdad superando este año todas las expectativas ya que el pasado año fueron 1.300 las mujeres que participaron en la cursa y duplicando en un solo año el número de participantes”, destacó Querol.

La carrera tenía su inicio en la plaza Mayor para continuar por Colón, calle Mayor, plaza María Agustina, Conde Pestagua, Clavé, Arrufat Alonso, Ronda Magdalena, plaza de la Independencia, paseo Ribalta, República Argentina, calle Navarra, plaza del Real, Puerta del Sol, Falcó, plaza de la Paz – Mayor, Arcipreste Balaguer y la meta, de nuevo, en la plaza Mayor.

La concejala de Igualdad, Carmen Querol, junto a la vicealcaldesa, Marta Gallén, la concejala de Juventud, Beatriz Jiménez, y la concejala del PSPV Inmaculada Enguñados, antes de comenzar la carrera

SENSIBILIZACIÓN

ANÀLISI

Els riscos de ser la gran-deesa-mare

Moltes dones s'esforcen a assolir el rol de mares, cuidadores i esposes perfectes i aquesta situació les duu a situacions límits

El recurs fonamental per a configurar la identitat femenina requerida/desitjada pel baró ha sigut la imposició d'un model idealitzat/inabastable de dona-mare, basat al seu torn, en una imatge de la maternitat infestada de preceptes, exigències i prohibicions.

L'ideal maternal és la interiorització d'eixe conjunt de prescripcions i prohibicions que normativitzen l'experiència de la maternitat i que emmarquen l'ideal de la feminitat de la *Mística de la feminitat*, com la va denominar Betty Fiedan (1974).

En el costat de les satisfaccions trobem el fet de veure's com una Gran Mare Bona Ideal. La mare sacrificada compensa al percebre la dependència dels altres i la seua pròpia insubstituïbilitat. És una forma de nodrir-se nodrint: cobrir les pròpies carències passades i actuals a través de l'amor que rep en gratitud als seus serveis.

Ella dóna amor per a sentir-se imprescindible, necessitada i valorada; un amor unilateralment entés, és a dir, sense dret a la reciprocitat, ni en les cures ni en els serveis.

De manera paradoxal, tal poder és un important factor de resistència al canvi en dones víctimes de relacions de maltractament. Les súpriques dels marits maltractadors en la fase del penediment en què, arran de l'agressió perpetrada, l'home intenta expiar la seua culpa i fa promeses de reformar-se; l'enaltiment declarat del paper i la importàn-

cia d'ella per a ell; la manifestació explícita de la seua dependència d'ella, la seua vulnerabilitat i por de perdre-la són estratègies del maltractador que aconsegueix el seu objectiu: la permanència de la relació, perquè provoca eixe efecte de poder i gratificació en la dona, qui vol de nou confiar en ell, en la recuperació de la il·lusió d'amor i en el seu projecte de vida.

La il·lusió d'amor serà possiblement més intensa en aquelles que parteixen d'un més profund buit. I la necessitat de ser, d'encarnar una Gran Mare guarda relació també amb els buits, amb la intensitat de les pròpies carències, de les pròpies frustracions i inclús de les pròpies ires...

Diverses investigacions evidencien que les dones amb diagnòstic de fibromialgia o les víctimes de violència física i/o psíquica manifestaven de manera significativa haver viscut moltes carències i/o sobreexigències en la infància, haver tingut molt males relacions amb un o ambdós pares, haver sigut testimonis o víctimes de maltractaments i abusos sexuals en la infància...

La conseqüència de totes aquestes experiències i emocions és la vivència de no ser mereixedor d'amor. Donar/donar-se tota per a rebre el que s'anhela, perquè es va perdre, perquè mai es va tindre. I tot a fi de conservar el vincle amorós, encara que aquest siga carcerari torturador o essencialment insatisfactori.

Elles en la seua il·lusió creuen que aconseguiran canviar-ho, que aconseguirà calmar-ho per a satisfer-ho, ho farà feliç i, inclús, en la seua ceguera il·lusòria, interpreta inicialment algunes extralimitacions -els zels, la possessivitat- com a proves genuïnes de l'amor d'ell.

Ella en la seua fantasia alberga un son d'omnipotència:

ANÀLISI

ell l'ama i ella és imprescindible i insubstituïble per a ell. Són aquests moments els que paralitzen el desig d'abandó per part de la dona d'aquest tipus de relacions. *Què serà d'ell si jo ho deixo...?; Ell em necessita; o em dóna molta pena*, frases molt reiterades per moltes dones quan decideixen retirar denúncies o reprendre relacions.

En el costat de les ombres estarien els sentiments d'inadequació i de culpabilitat a causa de tan inabastable ideal maternal. La conseqüència final és l'obligació, imposada socialment i assumida individualment, de comportar-se com superdones i supermares, per a aconseguir arribar a ser la mare perfecta publicitada, la mare bona imaginària, la desitjada per tots els fills i filles.

Aquesta pluralitat d'exigències, assumides de mode més intens per les dones més carenciades, és el substrat de tantes manifestacions actuals femenines de malestar (estrés) psíquic i psicossomàtic. I és aquesta culpabilitat sempre present, perquè la perfecció no pot aconseguir-se, la que fa esdevindre sotmesa i vulnerable, en un esforç permanent per complir amb el que viu com "les seues obligacions".

Per exemple, és molt freqüent en les dones diagnosticades de fibromialgia, que a les investigacions es defineixen com "molt perfeccionistes", que utilitzen expressions com "jo era tot per a ells", "jo ho feia tot", expressions que, d'altra banda, reflecteixen l'afany de totalitat que batega després del deure/desig de perfecció. Són les dos cares d'una problemàtica: la gratificació inconscient de ser una omnipresent/ perfecta cuidadora i el cost que es paga per eixe afany, és a dir, el malestar físic, el cansament, el dolor... Una altra conducta cridanera és la que manifesten les dones víctimes de violència en la relació amb un maltractador, la demanda del qual és infinita i amb qui, per tant, la satisfacció mai és possible.

L'adjudicació a les dones de la culpa pels mals que succeïxen, per les possibles dificultats o carències, per no encarnar la dona-mare ideal ha sigut el mecanisme més utilitzat per la cultura patriarcal, pels homes, per a mantindre subjugades a les dones.

Podem, per tant, afirmar que existeix en la nostra societat actual una escissió, un conflicte entre ser mare i ser dona. I les dones tendeixen a privilegiar la identitat maternal, per que continua sent el model premiat socialment, en especial, pel baró, qui li concedeix valoració i desig/amor, en virtut de l'adequació femenina al seu ideal.

En una recent investigació sobre violència de gènere, les dones víctimes de violència física i/o psíquica, afirmaven mostrar majoritàriament en la fase de seducció amorosa una disposició maternal i cuidadora i/o es manifestaven "molt condescendents" amb les demandes i gustos d'ell". Si les dones maltractades accentuen en la fase de seducció els comportaments maternals i de complaença cap a les demandes masculines, per a conquistar-los, és perquè són conscients que el model de dona-mare, sempre disponible, cuidadora i servicial, representa la imatge ideal de dona desitjada per la majoria dels homes.

D'altra banda, les dones que s'autoculpabilitzaven per l'abandó de la parella o el fracàs de la relació eren coneixedores que la seua parella havien tingut infàncies difícils, havien patit o presenciats maltractaments entre els seus pares...

Això ens fa pensar que probablement aquestes dones se senten obligades a rescabalar a la seua parella de les ferides patides en la seua infància: es veuen compel·lides a ser sempre una mare bona amb ell, per a ajudar-li i, sobretot, redimir-li. Eixe afany de suport i salvació es troba també present en moltes dones amb les parelles del qual eren addictes a alguna substància. La conseqüència inevitable és que si eixe anhel no s'aconsegueix, ella se sentirà culpable.

En definitiva l'excés de normes i deures emmarquen la identitat femenina creant un corollari de hiperexigències i de conseqüents sentiments de culpabilitat e impedeixen la recerca i obtenció de plaers personals aliens a l'atenció així com l'afirmació d'una identitat autònoma amb desitjos i necessitats pròpies.

Publicat en MyS
 Autora:Asunción Gonazález

SENSIBILIZACIÓN

Sobre reinas y bellas sirenas

La autora analiza la asimetría en el tratamiento de los logros masculinos y femeninos en los medios de comunicación y denuncia la pervivencia de estereotipos sexistas

A pesar de los avances producidos en las relaciones entre ambos sexos, los medios de comunicación no han cambiado el discurso y continúan proponiendo una lectura de la realidad anclada en los viejos patrones de género, plagada de estereotipos, clichés y tópicos que en nada favorecen a la justa equiparación entre varones y mujeres.

Lo que sucede es que hay confusión porque estamos asistiendo a profundas transformaciones que tienen que ver con lo que hasta hace poco parecía inmutable: los roles sexuales. Y parece que todavía no se sabe cuál va a ser el recambio.

Y esa confusión en los medios se manifiesta de diversas formas: junto a una noticia que desarrolla correctamente la perspectiva de género, como una noticia sobre el acoso laboral a las mujeres embarazadas [*Sospechosas ya antes de ser madres* (25/08/08)] se encuentra otra donde se nos informa de que *Condi modera a Bush* (2/12/07), siendo Condi la vicepresidenta de Estados Unidos; o se dice que *La dama de hierro llega a los juzgados* (29/11/06) para referirse a la consejera de Justicia de la Generalitat, Montserrat Tura, o que *Gemma Mengual es la gran sirena de Europa* (17/03/08).

El título del texto, lejos de ser un juego metafórico, responde precisamente a los tres estereotipos con los que más frecuentemente se identifica a las mujeres protagonistas de la información.

Cualquier mujer que destaque en algo puede ser coronada como reina, un don que se otorga con demasiada frecuencia a las páginas de los diarios. La reina puede ser sucesivamente Venus Williams, Yelena Isinbayeva, Madonna, Carme Ruscalleda... o la más famosa narcotraficante de México: *Una reina de la coca entre rejas* (1/10/07).

Cambia la persona, no el título.

Esta representación, además, es desigual por cuanto los hombres son representados en su acción individual. Ningún hombre se ve representado en la acción de otro. A las mujeres las representa como género, colectivamente (Ej.: *Una mujer para gobernar Alemania*). Este tipo de titulares no hablan de una mujer concreta, cualquier mujer, las mujeres en general.

PROPUESTAS

La autora propone mecanismos muy fáciles para introducir que podrían ayudar a mejorar la representación informativa de las mujeres, tanto si se trata de actuaciones individuales, como colectivas.

a) Representar a las mujeres como sujeto que actúa, y no como objeto observado. Comparemos dos titulares del mismo día: *Nadal evita la técnica porque es el más fuerte* frente a *La reina de París contra la princesa del agua*. Vemos como uno aparece con nombre propio y en el caso de ellas no.

b) Representar a las mujeres en su acción individual y no como género o grupo. La acción de la mujer no tiene por qué ser representativa del género femenino (*Una mujer llega al poder en África, pero ¿quién es?*).

c) Dejar de representar a las mujeres como protagonistas de hechos excepcionales. La coletilla de la "primera en" deja la idea de que no hay historia, de que no hay avance.

d) Otorgar el mismo tratamiento informativo por lo que respecta a la identificación, respeto, preguntas formuladas, etc. Hay que identificar a las mujeres con nombres y apellidos, al igual que se hace con los hombres (No procede hablar de Ségolène, Soraya...).

e) Introducir la perspectiva de género en todas aquellas cuestiones colectivas que sean significativas. Las diferencias entre hombres y mujeres no han desaparecido, y es necesaria la perspectiva de género en cuestiones que afecten de manera diferente a unos y otras.

Autora: Juana Gallego

II PLA D'IGUALTAT D'OPORTUNITATS DE DONES I HOMES

L'Escola d'Igualtat

El Servei d'Igualtat posarà en marxa a 2014 un recurs formatiu, obert per a tota la ciutadania i que oferirà coneixements bàsics en igualtat i violència de gènere

El Servei d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes obrirà a la ciutadania durant 2014 l'Escola d'Igualtat, l'objectiu de la qual és sensibilitzar en igualtat d'oportunitats de dones i homes a la població en general sense coneixements o coneixements mínims de la matèria.

L'Escola d'Igualtat pretén ser un espai obert a totes les persones, on les matèries que s'imparteixen guarden relació tan amb la construcció individual, com amb la construcció d'una societat igualitària per a dones i homes i que oferiran pautes per a observar la realitat amb una altra mirada.

Aquesta escola respon així a la ferma intenció de millorar el coneixement de què és i què significa la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, integrant-la en l'aplicació pràctica, tant en la vida personal, com en l'activitat professional, per a l'èxit d'una societat més justa, com per a millorar el desenvolupament associatiu.

El II Pla d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes, aprovat en sessió plenària el 30 de maig de 2013, és el marc que ha permès impulsar la creació d'aquesta formació.

El curs tindrà una duració de 30 hores (24 de les quals seran presencials i la resta es destinarà a l'elaboració d'un treball al finalitzar cada tema). Entre els objectius específics del mateix destaquen:

- Introduir l'alumnat en els conceptes i teories bàsiques sobre la igualtat d'oportunitats entre dones i homes.
- Acostar l'alumnat a les iniciatives i recursos internacionals per al foment de la igualtat d'oportunitats entre dones i homes.
- Reflexionar sobre la situació socioeconòmica de les dones al nostre país, analitzant els aspectes que són necessaris modificar per a aconseguir la igualtat.
- Analitzar la realitat de dones i homes en la nostra societat, reflectint la bretxa de gènere en diferents àmbits i per grups d'edat.
- Entendre i valorar la importància de l'ús del llenguatge i de la imatge de les dones en la comunicació com a element de treball contra les discriminacions i ferramentes per a fer visibles les aportacions de les dones al desenvolupament de la nostra societat.
- Caracteritzar la violència de gènere: donar a conèixer els principals tipus de violència que s'exerceixen contra les dones, a través de l'anàlisi estadística de la situació actual a Espanya i dels principals serveis públics i privats per a l'eradicació de la violència exercida contra les dones.

CINEMA

Deu anys del cicle de Cine i Dona

El projecte compleix una dècada de programació de cinema de qualitat i recupera l'esperit dels vells cineclubs amb debat i anàlisi del film

Una dècada. Deu anys i 91 títols programats fins a la data és el ràpid resum del cicle de Dona i Cine.

El Cicle naix per la voluntat de la responsable tècnica d'Igualtat de fer arribar al màxim nombre de persones possibles un missatge de gènere i açò només podia fer-se amb un llenguatge universal: el del cine. Així, li ho va traslladar la regidora d'Igualtat, un càrrec que llavors ocupava Marta Gallén, i des d'aquella data no s'ha interromput.

Han passat tres regidores en aquests deu anys per l'àrea d'Igualtat: Marta Gallén, Beatriz Gascó i Carmen Querol i les tres han mantingut la voluntat de continuar-ho.

Chocolat va ser la primera pel·lícula que es va projectar. Així va arrancar. Després de les projeccions sempre té lloc un debat que tracta d'analitzar la pel·lícula des de la perspectiva de gènere. És a dir, es posa l'èmfasi en els models de dones que es presenten en la pel·lícula, s'analitzen les traves que es troben pel fet de ser dones, es realitzen lectures sobre les distintes manifestacions de violència cap a les dones. I cada vegada es produeix la mateixa màgia: la del plaer de debatre des de la pluralitat enriquidora.

Com tots els projectes de tan llarg recorregut, el cicle fa temps que va prendre vida pròpia i són les programadores les que s'adapten a ell.

El cicle va nàixer en l'Edifici Hucha i en aquell moment va atraure un públic majoritàriament femení -més del 90% de les assistències- i d'edat avançada. Era un públic que participava en les activitats que es programaven en l'Edifici Hucha i la van incorporar com una més.

Però llavors va succeir un fet meravellós. Les pel·lícules tenen dones i les seues vides com a protagonistes i pertanyen a l'anomenat cine independent. Però va resultar que a aquelles dones els agradaven les pel·lícules. Els va agradar *Kandahar* una dura pel·lícula sobre la realitat de les dones afganeses, en la qual a penes hi ha diàleg; van disfrutar amb *Estrellas de la Línia*, un documental sobre prostitutes guatemalencques que creen un equip de futbol; es van emocionar amb *Mi vida sin mí*; i van vibrar amb *Heroína*. Perquè al final, aquestes pel·lícules parlen de la vida i d'això sí que entenen elles molt.

A més, van trobar un espai en què poder parlar en públic, on se'ls escoltava i on el que deien era important.

El cicle va iniciar una segona etapa en 2013, quan es va traslladar al Teatre de la Raval. Bon cine, gratuït i en pantalla gran.

Aquesta combinació ha tingut com a conseqüència una disminució de l'edat mitjana del públic assistent. Podríem dividir-ho en tres grups:

- gent jove, sobretot, de l'àmbit universitari.
- cinèfils empedreïts
- grups d'amigues que queden de forma expressa amb el cicle com a excusa.

A causa del gran nombre d'amants del cine que es reuneix cada mes en la Raval, s'ha optat per projectar en el mes de juny un clàssic. A més, exemples de dones en el cine clàssic abunden, encara que sol ser una mirada diferent, des del patriarcat més militant. *Gilda*, *La condesa descalza*, *La Fiera de mi niña*, *La Costilla de Adán...* són alguns dels títols adquirits.

CRECIMIENTO PERSONAL

La [a]simetría de las relaciones de género

La autora sostiene que las violencias de género se asientan en relaciones asimétricas entre hombre y mujer

La asociación de Castellón "Lliceu de dones", en su propósito de desarrollar un programa de actividades en Castellón dirigidas a sensibilizar sobre la Igualdad y aportar un a perspectiva de género sobre los asuntos cotidianos que generalmente son narrados socialmente desde la mirada androcéntrica invitó a Castellón a Coto Talens. Experta en Igualdad y violencia de género.

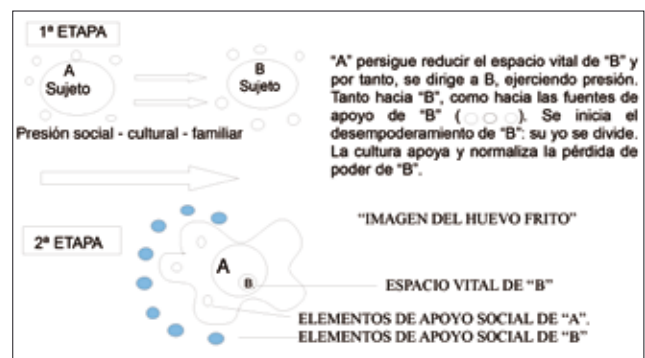
Su discurso se centró en la idea de que las violencias de género, se asientan en relaciones asimétricas entre hombre y mujer, en las que hay una persona que ejerce el poder -el varón- desde la autoridad que le otorga la cultura en la que crecemos, y otra persona subordinada a la primera, que a su vez, también ha asumido y aceptado su papel de subordinación respecto del varón -la mujer-.

Esta relación jerárquica es particularmente perversa, porque el sometimiento de la mujer, se hace "en nombre del amor". Esta es la forma en que las mujeres hemos aprendido o se nos ha enseñado a "amar: la entrega de la vida como un acto de amor a la pareja. En este contexto, la violencia de género no es más que un "castigo a la desobediencia". Por tanto, la violencia no es un fin en sí mismo y persigue aleccionar a la mujer y someterla a los dictados del "poderoso" varón. Las mujeres ante la disyuntiva de "perder" o "perder todavía más", se adaptan a la fuente de la amenaza - movidas por el miedo-para salvar la vida. Esta adaptación cotidiana al varón amenazante, representa un derroche de esfuerzo

para la mujer y explica el porqué muchas mujeres no se rebelan y huyen, porque en un intento de sobrevivir, han incorporado los mandatos, creencias, necesidades y exigencias del agresor, como si fueran propias.

Salir de esta trampa personal, requiere para las mujeres un proceso de empoderamiento - esto es retomar el espacio vital personal (necesidades, recursos, creencias, sueños, metas) - y desde esta recuperación del poder personal, decidir con quien compartir vida.

De manera gráfica Coto Talens los describe así:

En conclusión "A" es absorbido por "B"; de modo que para salir de esta situación, ha de atravesar todo el espacio vital de "B", que actúa como barrera o muro que guarda la posibilidad de "A" de escapar del agresor. Llegado a este punto, "A", tiene como espacio vital propio, el ideario, creencias y mandatos de "B".

La violencia de género es vivida por la mujer como un sentimiento de fuerte desarraigo personal y social, de ahí la gran importancia de los "grupos de apoyo mutuo", de las mujeres que se están recuperando de este proceso de despersonalización en que se traduce la violencia de género. El reconocimiento y apoyo a la identidad individual y colectiva de género, se convierte en auténticas herramientas terapéuticas para superar las situaciones de violencia de género.

La història de les dones que han fet la Jaume I

■ La segona edició d'aquest concurs l'ha consolidat en l'agenda universitària i està permetent visibilitzar el paper de les dones en la creació de la jove Universitat

Dones que han fet història en la UJI és un concurs ideat inicialment per la Fundació Isonomia però que ha pres un gir inesperat i sorprenent.

La Fundació Isonomia de la Univesitat Jaume I, en el marc de l'Any Europeu de la Ciutadania -commemorant en 2013- va convocar un certamen entre la xarxa d'entitats i municipis que coordina per a "rescatar ciutadanes cèlebres". L'objectiu era destacar dones que havien treballat per un nou concepte de ciutadania.

Però en la Universitat, com no podia ser d'una altra manera, va prendre un gir especial. Tota la comunitat universitària -segons resen les bases- podia proposar dones pioneres que havien contribuït a construir la història de la UJI.

Durant 2013, el treball premiat va ser el que va rescatar la trajectòria de María Pilar Orús Bágüena. Es tracta d'una presentació audiovisual elaborada per alumnat de la UJI.

S'obria la possibilitat, d'aquesta manera, d'escriure (a través d'imatges, entrevistes...) una altra història de la Universitat: la de les pioneres, que sempre ho van tindre més difícil que els seus companys barons. Per aquest motiu, en 2014 la Unitat d'Igualtat de la UJI s'ha unit al projecte i, junt amb la Fundació Isonomia, conformen el jurat del concurs.

Les bases del certamen subratllen que es tracta de destacar dones en qualsevol àmbit de la vida universitària: estudiantil, acadèmica, política, laboral, social, educativa, cultural, esportiva...

En totes les universitats poden trobar-se, tal

com arpleguen les bases, dones pioneres en algun camp: la primera dona a matricular-se, la primera a titular-se, la primera esportista, la primera que va finalitzar uns estudis eminentment masculins, la primera degana...

ALTA PARTICIPACIÓ

Respecte al plantejament inicial del concurs, des de la Fundació Isonomia valoren "positivament la participació de l'alumnat i de la resta de la comunitat universitària, fonamentalment la implicació del professorat que reconeix la importància que té aquest tipus de treballs/investigacions", assenyala María José Ortí, coordinadora de l'entitat.

A més, Ortí destaca que des d'Isonomia faran tot el possible perquè continue aquest premi. "És escriure una part de la història de la universitat sense la qual el que avui tenim com a Universitat no es podria entendre. No és una altra història. És la història de la Universitat", indica Ortí respecte a la convocatòria.

Finalment, la responsable d'Isonomia recorda que "el camí de les dones ha sigut, i continua sent en alguns àmbits com els alts càrrecs acadèmics científics, més complicat a l'àmbit universitari (és un reflex de la societat patriarcal) i per aixó és tant important visibilitzar aquestes dones pioneres i referents".

Purificación Escribano. Catedràtica de Química Inorgànica, feminista i apassionada defensora de la justícia social. Són tres dels trets

que feien única la personalitat d'Escribano, que destaca per haver sigut directora del Col·legi Universitari de Castelló (CUC) i una de les artífexs del procés que va portar a la creació de la Universitat Jaume I en

DONES I UNIVERSITAT

1991. De fet, entre 1986 i 1988, Escribano va assumir la direcció del CUC i va ser l'encarregada de gestionar un moment crític per a l'embrió de la Jaume I. Escribano va triar per a la inauguració del curs 2011-2012 les paraules de la premi Nobel centenària Rita Levi Montalcini: "Perquè naturalment la vida no està en aquest xicotet cos. L'important és la forma en què hem viscut i el missatge que deixem. Això és el que ens sobreviu. Això és la immortalitat". Va morir al novembre de 2011.

Estela Bernard Monferrer. Mª Estela Bernad Monferrer és llicenciada en Dret per la Universitat de València. Doctora en Publicitat per la Universitat

Jaume I, on és profesora des de l'inici de la Universitat en l'àrea de Comunicació Audiovisual i Publicitat de la UJI. En els seus treballs analitza la figura de les dones, així com els estereotips de gènere que condiciona la publicitat. És directora

del Curs especialista Universitari UJI: "Gestió d'esdeveniments i accions per a la reputació". Ha sigut Vicesecretària General de la Universitat Jaume I, i secretària de la Facultat de Ciències Humanes i Socials. Pertany al grup d'investigació, "Observatori en Noves Tendències i Processos d'Innovació en Comunicació" i d'ISONOMIA, on imparteix docència i ha realitzat publicacions sobre gènere i comunicació. És membre del Grupe de Recherche Images Teretes Colela Jeunesse de l'Institute Catholique de Tolosa.

Mª Ángeles López Sierra. Va arribar a Castelló en 1976 i va començar a treballar en una llibreria. Va militar en l'incipient moviment

feminista que en aquell temps "funcionava amb les claus dels partits en la clandestinitat". El feminisme li ha portat estimar-se. Va treballar en la UJI durant 21 anys, des de la seua fundació fins que es va jubilar. Va

treballar des del principi perquè en la Universitat es respectara la inclusió en el llenguatge, "igual que es treballa per la pau o l'ecologia". Assegura que ha sigut molt feliç desenvolupant la seua tasca professional en la Universitat perquè ha pogut desenvolupar-la amb llibertat. Preguntada per un consell per a les joves, respon: "Que vos vulgueu sempre molt".

Manoli Alonso. Parlar de Manoli Alonso és fer-ho de l'esport en majúscules. Va començar en el món de l'atletisme als 13 anys i des de

llavors la seua vida ha estat lligada a aquesta disciplina. És profesora d'Educació Física de la UJI des de 1991 i entrenadora de proves combinades del Club d'Atletisme Platges de Castelló des de 1989. A més, és l'única seleccionadora nacional d'Atletisme. Una au-

tèntica referent i ha sigut model per a moltes joves atletes castellonenques. Sens dubte, una dona que ha trencat el seu sostre de vidre des del treball i la constància.

María Pilar Orús Báguena. Va ser profesora titular del Departament de Matemàtiques

de la UJI des de 1991 fins que es va jubilar en 2012. Al llarg de la seua vida ha sigut pionera moltes vegades.

En 1998 es va convertir en la primera directora de l'Escola Superior de Tecnologia i Ciències Experimentals de la Universitat Jaume I, sent la primera dona a ocupar aquest càrrec i l'única fins al moment. Des de 2002 fins a 2010 va ser directora del Departament de Matemàtiques. També fins a la data ha sigut l'única dona i durant el seu mandat es va implantar el Grau de Matemàtica Computacional. Si hi ha algun tret distintiu que la caracteritza és el seu afany per ser "mestra de mestres" i sempre ha subratllat la importància de la didàctica de les matemàtiques.

LITERATURA

L'escriptura invisible

■ L'autor reflexiona sobre l'oblit de les escriptores per part de la literatura oficial i analitza les causes d'aquest buit injust

Hom atribueix a Virginia Wolf la diferència entre dos tipus de dones escriptores: les que escriuen des dels ulls de dona, i tenen tot el dret a fer-ho, i les que busquen un discurs propi allunyat dels estereotips masculins i femenins. En tot cas, optem pel tipus d'escriptora que optem, hi ha una cosa prou palesa: un desequilibri brutal entre la nòmina d'escriptors i la d'escriptores. Si hem de ser optimistes, però, direm que aquest desequilibri és, si fa no fa, el mateix que a Europa: un 25% d'escriptores front el 75%. Raons? N'hi ha diverses; agafem un exemple prou clar i que s'adiu a la perfecció al que volem explicar: Maria Beneyto.

Històricament, diversos autors i estudiosos han assenyalat com una de les causes el paper secundari i minoritari a què eren relegades les dones en l'àmbit de la cultura i la literatura, després de les faenes prioritàries de la llar, d'estar pel marit i els menuts, quan encara, aprofitant les hores petites de la nit, podien dedicar temps a la vocació que arrosegaven com ànimes penitents; d'altres estudiosos (i remarque el plural masculí) n'han apuntat els canvis estètics, els malentesos generacionals, el seu bilingüisme literari i una sèrie de circumstàncies malaurades com els responsables directes; serà Max Aub qui, perspicaç com pocs, denunciarà la invisibilització de Maria Beneyto: "En Valencia (M. Beneyto) la tienen como a Juan Gil-Albert, olvidada. Ni siquiera aparte, confundida con las obras del ensanche (...) ¿Desde cuando no ha tenido Valencia un poeta de este alienato? No les importa. No es razón para callarla". Un altre esfereïdor oblit? Un altre colpidor silenci? Carmelina Sánchez Cutillas. I així, fins ara, fins

al 25% suara esmentat.

Quina és la nostra intenció en aquestes planes? Ras i curt: mostrar aquestes veus invisibilitzades i bandejar aquests sintagmes nominals tan suats i improductius com són la literatura de dones o la literatura femenina.

La memòria de les formigues de Iolanda Batallé, *Les edats perdudes* de Judit Pujadó, *La família del meu pare* de Lolita Bosch o, en un pla lleugerament diferent, *La nena dels nou dits* de Laia Fàbregas (escrita originalment en neerlandés), *Una dona incòmoda* de Montse Banegas i *Tot serà blanc* d'Anna Carreras representen un canvi substancial en la nostra literatura escrita per dones. En la pròpia tradició, Flàvia Company, Núria Perpinyà i Imma Monsó són el referent més proper. Però no existeix una filiació directa: una de les característiques d'aquesta nova promoció és el seu cosmopolitisme, la capacitat d'assimilar influències culturals molt diverses, i desenvolupar-les en funció d'uns quants temes fonamentals: la formació de la identitat, la relació amb la família, el paisatge humà i el passat històric. Existeix també una certa afinitat conceptual: tot i que es tracta d'obres de ficció, introdueixen elements autobiogràfics, no es basen en trames lineals i presenten els materials de la seua investigació com a peces d'un trencaclosques textual que el lector construeix juntament amb la novel·lista. Es tracta de novel·les edípiques escrites als trenta-cinc anys, en una etapa crucial de la vida que coincideix amb una separació o un retorn, amb la possibilitat d'abordar episodis dolorosos o amb la decisió d'iniciar una nova vida lluny del món.

Aquestes novel·les tenen molt més que gènere: tenen edat, nacionalitat, memòria, somnis i il·lusions. Però, per damunt de tot, aquestes novel·les tenen imaginació, el millor component per a allunyar-se d'etiquetes arnades, com novel·la femenina.

Autor: Jaume Garcia i Llorens

Negociat de Normalització Lingüística, Ajuntament de Castelló

DONES SÀVIES

Cent anys de Marguerite Duras

■ L'autora de "L'amant" va ser una de les escriptores fonamentals del segle XX. L'escriptora va viure tan intensament com va escriure

Per a abordar l'escriptura, cal ser més fort que un mateix. Cal ser més fort que el que s'escriu", va dir Marguerite Duras. El 4 d'abril es van complir 100 anys del naixement d'aquesta dona menuda, però d'una tremenda fortalesa intel·lectual, que ha passat a la Història com una de les escriptores fonamentals de les lletres franceses en el segle XX.

Va viure tan intensament com va escriure, sempre amb eixe sentit musical del llenguatge i eixa consciència turmentada de l'existència. "Perquè el món siga suportable, és necessari exorcitzar les obsessions", repetia. Per això va deixar per a la posteritat 40 novel·les i una dotzena de peces de teatre, a més de 19 pel·lícules, quatre curtmetratges i dos cançons.

"Escriure ha sigut sempre l'única cosa que omplia la meua vida, l'única cosa que em separava de la bogeria", confessa en el seu assaig de 1993 'Escriure'. La bogeria que sempre li acompanyà es devia a una biografia terrible.

Recordada pel gran públic gràcies al relat autobiogràfic sobre la iniciació sexual d'una adolescent francesa per un home madur en la Indoxina colonial, 'L'amant' li va valdre el Premi Gouncourt, va ser traduïda a 60 idiomes, es van vendre més de tres milions d'exemplars i va donar lloc a un llargmetratge 'L'amant de la Xina del Nord'.

Inconformista és el mínim que es pot dir d'aquesta kamikaze de les lletres que agrada-va distingir públicament entre els "vertaders escriptors" i aquells que, com Sartre o Roland

Barthes, "es limiten a publicar llibres".

Duras, al seu retorn d'Indoxina en 1932, va estudiar per imposició materna Matemàtiques -com el seu progenitor-, Dret i Ciències Polítiques a París, sense poder complir fins molt tard eixe anhel juvenil, expressat ja en 'L'amant', de posar-se davant d'una màquina d'escriure.

La làpida en el cementiri parisenc de Montparnasse només resa "M.D.". En els molts textos que decoren la tomba, els seus admiradors devots claven llapis i bolígrafs, igual que, uns passos més enllà, a Gainsbourg li honren amb bitllets de metre i puntes de cigarret de porros usats. "La història de la meua vida mai va existir", va escriure. "Mai va tindre centre, ni camí, ni línia, sinó vastos espais en què vam fer creure que hi havia algú. Però no era veritat".

Violencia de género y salud mental de las mujeres

El impacto de la violencia de género en la salud mental de las mujeres es el título de las jornadas que se han celebrado en Pamplona a comienzos del mes de abril. Las ponentes, Soledad Muruaga y Pilar Pascual, expusieron un modelo de aten-

ción de la salud mental de las mujeres víctimas de violencia de género que tiene en cuenta los factores de género, sociales y ambientales del problema, y el impacto patológico que ejerce sobre sus vidas la desigualdad estructural del sistema patriarcal y la violencia. Son autoras de "Psicoterapia de Equidad Feminista", basada en un tratamiento cuyo objetivo es empoderar a las mujeres.

"Bref", éxito del documental que analiza la ablación

Bref, producido por Médicos del Mundo, ha recibido el premio al mejor documental en la sección "Afirmando los derechos de la mujer" del Festival de Cine de Málaga. Su directora, Christina Pitouli, nos acerca a la práctica de la mutilación genital femenina y nos muestra la complejidad de un tema en el que se entremezclan la herencia cultural y el respeto a los derechos humanos.

La UE apuesta por penalizar al cliente de prostitución

La Eurocámara ha aprobado un informe sobre la prostitución en la Unión Europea que aboga por castigar a los clientes, en lugar de a las prostitutas. El texto subraya que la compra de servicios sexuales con menores de 21 años debe constituir un delito y reclama a los Estados miembros que deroguen las leyes represivas contra las personas que ejercen la prostitución.

El festival Ellas Crean cumple diez años en España

Hace una década que llegó a la vida española, y se convirtió en el mayor encuentro de mujeres creadoras que se había celebrado en nuestro país. Un festival diferente, independiente, estimulador para con las que empiezan, confortable para quienes ya disponen de reconocimiento, forjado a golpe de estrenos, de sorpresas, de esfuerzos, de ilusiones. Intentando arrojar algo de luz en el panorama cultural reinante y reivindicar la presencia de las mujeres en él.

Nuevos números de la revista castellanense "Asparkia. Investigación Feminista"

La Llotja del Cànem fue el escenario elegido para preentar los dos últimos número publicados de la revista "Asparkia. Investigación Feminista". El número 24 ha sido editado por las

compañeras Lidón Sancho y Paula Carballido y lleva por título "Avances y retos actuales para combatir la violencia de género. El número 25, "Mujeres en la sociedad greco-romana. Discursos e imágenes", está editado por la compañera Rosa Monlleó junto a Jesús Bermúdez y Rubén Montañés.

El porcentaje de directivas en empresas del Ibex se iguala a la media europea

El porcentaje de mujeres en los consejos de administración de las sociedades que cotizan en el Ibex, es decir, las 35 mayores empresas españolas, se ha igualado por primera vez a la media europea. En 15 meses ha subido tres puntos y se ha situado en el 16,6% del total. Se trata de una buena noticia, porque indica que

progresan adecuadamente. Pero habrá que pedir a quienes tienen la capacidad de decidir que ya pueden aplicarse si quieren cumplir -cosa que está por ver- con la Ley de Igualdad vigente, que fija como objetivo para 2015 alcanzar el 40% de mujeres consejeras. De los 470 actuales consejeros, 78 son mujeres, aunque solo tres de ellas tienen funciones ejecutivas. Es decir, que en conjunto mandan más, pero siguen mandando poco.

AGENDA

• **CURSOS D'INFORMÀTICA GRATUÏTS**

LLOC: Casal Jove i Polifuncional Urban la Salera

DATA: Tercer trimestre de 2014

HORA: Distints grups horaris

INFORMACIÓ: Casal Jove, telèfon 964 28 21 22

Cursos gratuïts d'informàtica en l'Aula Municipal de Informàtica del Casal Jove, el Polifuncional Urban la Salera. També s'ofereixen cursos d'Informàtica en línia.

• **ASSESSORIA JURÍDICA I D'AUTOOCUPACIÓ (REGIDORIA DE JOVENTUT)**

OBJECTIU: Aquest servei té com a objectiu atendre amb caràcter gratuït i de forma individual les consultes sobre aquests temes (De 14 a 35 anys)

LLOC: C/ Gaibiel, 4 (Castelló)

HORA: Dimecres i divendres de 09.00-12.00 (Es recomana cita prèvia).

• **TALLER D'INICIACIÓ AL XINÉS (REGIDORIA DE JOVENTUT)**

OBJECTIU: Primers passos per a aprendre aquest idioma (per a persones de 14 a 35 anys).

LLOC: Centre Anc Formació (C/ Herro, 67)

DATA I HORA: Dimecres 9 i 30 d'abril; i 11 i 25 de juny de 18.00-20.00

• **II CONCURS: "DONES QUE HAN FET HISTÒRIA AL NOSTRE POBLE"**

ORGANITZA: Fundació Isonomia i Unitat d'Igualtat de la Universitat Jaume I

COM PARTICIPAR?: Consultar bases al web: isonomia.uji.es

DATA: fins el 31 de desembre de 2014

• **ELLAS**

CICLE: DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval

DATA: 24 D'ABRIL

HORA: 18.30

Entrada gratuïta

Sinopsi:

Anne, una periodista parisenca de la revista *Elle*, investiga la prostitució estudiantil, en la qual joves estudiants es prostitueixen durant la carrera per guanyar diners i pagar-se les seves despeses i capritxos, amb la intenció de deixar-ho en finalitzar els seus estudis i començar a treballar.

• **SIEMPRE FELIZ**

CICLE: DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval

DATA: 29 DE MAIG

HORA: 18.30

Entrada gratuïta

Sinopsi:

Malgrat la seva solitud i del distanciament del seu marit, Kaja és un mestressa optimista i molt oberta. Elizabeth i Sigve, uns veïns nous i que semblen el matrimoni perfecte, la tenen fascinaada: són guapos, sofisticats, tenen un fill adoptiu negre i canten en un cor.

• **LA CONDESA DESCALZA**

CICLE: DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval

DATA: 26 DE JUNY

HORA: 18.30

Entrada gratuïta

Sinopsi:

Tres cineastes

nord-americans descobreixen una ballarina anomenada María Vargas. Es traslladen a Hollywood, on la fan famosa. El productor de les seves pel·lícules fa la cort a María sense cap resultat. Ella, per humiliar-lo, accedeix a acompanyar un multimilionari, durant un creuer per la Riviera.

• **CONFERÈNCIA: VIII Cicle de conferències "Psicologia i desastres". Fórmules creatives per a solucionar problemes de la vida. Simoneta Carta**

Inscripció prèvia a opside@uji.es

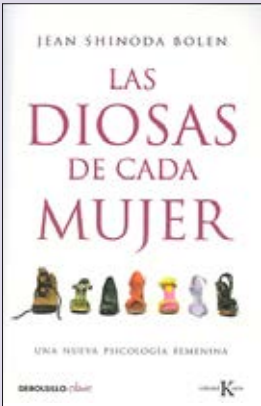
LLOC: Saló d'actes de l'IES Francesc Ribalta

HORA: 18.30 h

ENTITAT: Universitat Jaume I

No et perdes...

"Las diosas de cada mujer"

Aquest llibre mostra a les lectores com identificar la seua deessa dominant (des de l'autònoma Artemisa, la freda Atenea, Deméter la nutridora, fins a la creativa Afrodita), com decidir quina ha de cultivar més o quin patró ha de superar, i com utilitzar el poder d'aquets eterns arquetips per a ser millors "heroïnes" en les nostres pròpies històries.

ENTRENADORA D'ATLETISME

“Les dones que triomfen a l'atletisme tenen més mèrit”

Manoli Alonso és professora d'Educació Física a la UJI i és entrenadora de proves combinades al Playas de Castellón. A més, és l'única seleccionadora nacional d'atletisme

Manoli Alonso

Manoli Alonso és l'única seleccionadora nacional d'atletisme i és entrenadora de proves combinades des de fa 24 anys en el Club de Atletismo Playas de Castellón. A més, és professora d'Educació Física de la Universitat Jaume I.

P: Com va unir la seua vida a l'atletisme?

R.: Vaig començar a córrer als 13 anys i vaig desenvolupar la meua carrera com migfondista. Als 23 anys vaig tindre la meua primera filla i em vaig retirar com a atleta.

P: És un món molt masculí l'atletisme?

R.: És un esport peculiar, on competeixen xics i xiques per igual fins als dotze anys. Hi ha una primera garbella als 13 i 14 anys. En el moment d'entrar en l'adolescència els rols de gènere tenen com a conseqüència que els xics, per tot el que implica de valor afegit continuar practicant esport, segueixen. En el cas de les xiques, la continuïtat és més complicada. Però aquelles que segueixen ho tenen claríssim.

P: No hi ha molts referents de dones en

l'atletisme?

R.: L'atletisme no és una àrea aïllada de la societat i reflecteix la desigualtat social entre dones i homes. Però per la meua experiència en aquest esport de competició puc assegurar que les dones que arriben són molt disciplinades, extremadament lluitadores.

P: És difícil per a les atletes la conciliació de la vida familiar, personal i laboral?

R.: Sí. És molt complicat. És tan difícil que aquelles que ho aconseguen, mereixen un reconeixement. Entrenar quan tens xiquets i xiquetes és molt complicat, perquè la societat continua considerant que l'atenció de menors és responsabilitat de les dones en major grau. A més, molt poques dones que viuen en parella romanen en l'esport d'elit. Per tant, depèn del context humà en què et mogues. Jo em considere molt afortunada perquè he pogut desenvolupar la meua professió, que implica viatjar molt. Però això no significa que haja estat exempta de la temuda culpa, que tant limita les dones. El que passa que he tingut molt de recolzament i ho he pogut dur a terme.